

tagen, som han, i Kraft af den af Forsamlingen voterede Lov, har overtaget, skal salde saa uheldigt ud som muligt; maa der ikke derved hos dem, der i Fremtiden kunde tænke paa at overtage flige Forretninger her i Landet, opstaae den Tanke, at hvilkenkom helst Bane der end ved Lov blev vedtagen, kunde man dog ikke lide paa, at der ikke efter kortere eller længere Tids Forløb i selve den lovgivende Magt reiste sig en Storm imod den? Jeg troer, at det man fastholdes, at det til en fornuftig Udvikling af vore Forhold er nødvendigt, at der ogsaa i den lovgivende Magt maa være en Kontinuitet, og at navnlig denne Forsamling holder fast ved de af den selv vedtagne Beslutninger og søger at udvikle dem, og ikke det ene Aar vedtager et saa betydeligt Lovgivningsarbejde som Tverbaneloven og derefter med hele sin Kraft kaster sig standsende og hæmmende over det og søger paa alle Maader at svække dets Gjennemførelse. Den Stilling, som den ærede Forsamling har indtaget til Tverbanen, indvirker efter min Opfattelse saaledes i dobbelt Henseende skadelig paa Sagens Fremme, dels derved, at den svækker Administrationen, gjør den ikke lidet mistroelig med Hensyn til Spørgsmaalet, om den virkelig handler overensstemmende med den Land, der ligger til Grund for den vedtagne Lov, og dels derved, at den svækker Sikkerheden hos tilkommende Entreprenører om, at Forsamlingen vil støtte, hvad den selv har vedtaget. — Men ikkedestomindre fremgaar det dog umiskjendeligt af alle disse forskjellige Forslag, hele denne brogede Forvirring af Linier og af Pengetilkaar osv., at der er i denne Forsamling en levende Interesse for Jernbanesagens Fremme, og hvad Udfaldet af Afstemningen derfor end maatte blive, skal jeg gjøre min bedste Glib for, at der kan blive administreret overensstemmende med de Ansætter for Jernbanesagens Fremme, som paa denne Maade have lagt sig for Dagen.

Ordføreren: Det er maaskee Uret, at jeg har begjæret Ordet og derved træder iboien for andre ærede Talere, der kunde have noget Godt at sige, men jeg finder først min Undskyldning deri, at jeg før har været Ordfører i Sagen og maaskee skylder at oplyse det ærede

Thing om, hvorfor jeg er aftvaadt, og hvorledes min Stilling til Sagen er, og dernæst forekommer det mig, at det kunde være rigtigt at knytte et Par Bemærkninger til dem, vi nyhørte af den ærede Minister. — Hvad min Stilling til Sagen angaaer, da skal jeg bemærke, at jeg, efterat det ærede Thing med en, om end kun ringe, Majoritet havde forkastet Udvalgets Fleertals Indstilling, ikke meente, at der for Udvalget var Videre at gjøre. Jeg for mit Vedkommende kunde ikke finde paa noget nyt Forslag, som jeg turde være med at byde Thinget; jeg fandt det heller ikke hensigtsmæssigt at indlevere det engang kasterede Forslag uforandret, og af alle de nu fremkomne Forslag er der intet, som jeg er istand til at samstemme med. Da Udvalgets Fleertals Forslag, der ved anden Behandling blev forkastet, imidlertid paany er indbragt af 4 ærede Medlemmer af Udvalget, skal jeg give det min Stemme indtil § 11. De 10 første Paragrapher er det oprindelig her ved anden Behandling forhandlede Forslag, og det skal jeg naturligtvis atter stemme for; bliver det ikke antaget, skal jeg stemme imod Loven. Vi have efter moden Overveelse og efterat have undersøgt Sagen saa godt, det stod i vor Magt, gibet det Forslag ind til Thinget, vi havde stillet til anden Behandling; det var efter min Opfattelse det bedste, eller jeg vil for mit Vedkommende gjerne sige det mindst urigtige, man kunde stille. Jeg skal ikke videre omtale dette Forslag, det er tilstrækkelig drøftet, men det maa være mig tilladt at lykønske den ærede Forsamling til, at den har undgaaet en stor Fare derved, at den ved anden Behandling kasterede Forslaget. Ved denne Behandling var § 5 aldeles glømt, men et æret Medlem (Rinestad) har været saa heldig at finde denne Paragraph og igaar leveret os en stor Tale derved og gjort opmærksom paa det forstrækkelige Gals deri — jeg troer han udtrykte sig saaledes. Jeg turde maaskee gjøre Regning paa, at der ellers neppe findes noget æret Medlem her i Forsamlingen, som ikke har opfattet denne Paragraph i samme Mand, hvori den er foreslaaet; jeg troer neppe, der er mange ærede Medlemmer, som ikke vilde prise sig lykkelige, om de kunde være med at vedtage en Hjælp eller ligefrem en Gave af 100,000 Rb. pr.